

L'ACTUALITAT, A TWITTER

“Amb il·lusió, ganes i força @francesc_ms i jo presentem candidatura per presidir @Pdemocratacat a Terres de l'Ebre”

MÒNICA SALES

Tornem de València amb el president @KRLS en #Euromed. Hem quedat aturats cinc cops des de Castelló a TGN. Un servei impropri del segle XXI.

JOSEP RULL

“Gràcies president @ximopuig per la gran acollida que ens heu dispensat. Ens hem sentit a casa #CorredorMediterrani”

CARLES PUIGDEMONT

CADA DIA FALTA MENYS

Junts pel Sí, separats per partit

M'agradaria ser una bona temporada dins d'un partit polític, i poder-los mirar i analitzar sense que se n'adonessen, perquè no entendré mai el partidisme militant devot. Sempre havia pensat que els partits polítics són instruments per canviar la societat, dels millors o el millor, però veient com actuen al llarg dels anys, observo que la militància, o altres factors que se m'escapen, ho converteixen gairebé en una religió. No hi ha autocrítica, naix la fòbia al contrari, i tot acaba sent una lluita de domini o de voler la força dominant.

Em va fer goig que una bona amiga de classe pensés en mi per presentar la candidatura de Junts pel Sí a Tortosa. Des de llavors, penso que mentre estiguen els independents (com Germà Bel), dins d'aquesta coalició electoral, no s'actuarà amb lògica de partit. Però ja no ho tinc tan clar perquè aquesta setmana un altre amic ben informat, "indepe" com diu ell, em confessava que "això acabarà malament". Sorprès, vaig fer petar la conversa política. Jo li vaig dir que els meus independents de referència dins de

Junts pel Sí em deien que si es llegeix el full de ruta, i les recomanacions del Consell Assessor, tot està escrit i no caldria perdre el temps en discussions de si s'ha de fer això o allò altre. "Està tot escrit", m'insistia, però com no tinc temps de llegir, li vaig dir: "Digue'm alguna cosa que no sàpiga que em mantinga encara l'esperança". I em va explicar que la clau serà aprovar la llei de desconexió i convocar eleccions constituents, en un marge molt reduït de dies, la qual cosa suposarà que el Constitucional recorrerà la llei però no podrà fer-ho amb les eleccions perquè descansen en una llei estatal, quan en realitat les coses estaran vinculades. Bé, com no ho sabia, i confiat com sóc, ho vaig donar per suficient, sense que tampoc suposés això fer salts d'alegria, clar.

El dia a dia em va portar llavors a un pati-restaurant de Gràcia, i allí va canviar tot. Era l'independe lliberal i em deia que empresarialment ja s'està treballant en un mercat més gran que el català (conec força de casos com aquest). I que l'error del 27-S va ser no admetre la primera nit que el resultat no havia estat

suficient i que, tot i ser molt el 48 %, calia dir a la gent que la culminació del procés s'hauria d'esperar si cal 10 anys, fins sumar clarament bastant més del 51 %. I passar així de la CUP, i no dependre tampoc que el front d'esquerres (CSQP, Podem, BEC, ECP, etc.) obtingués com a últim pètal de la margarida, el Sí.

Josep Maria Arasa
periodista

“Sempre havia pensat que els partits polítics són instruments per canviar la societat, dels millors o el millor; però, veient com actuen al llarg dels anys, observo que la militància, o altres factors que se m'escapen, ho converteixen gairebé en una religió.”

Llavors, ja em vaig començar a glajar. I li vaig seguir la conversa amb un clàssic: allò que el gran error - per política de partit - va ser no aprofitar, al gener-febrer del 2015, l'oferta solemne d'Artur Mas a Jonqueras per haver fet llavors Junts pel Sí quan s'estava al màxim de la trempera. "Hi haurà un altre cop Junts pel Sí?", li vaig preguntar. I em va dir dos coses noves. La primera, que si Catalunya fos un país

normal no repetiria el mateix que va passar el 1931 (al·lusió a Sant Boi). I que amb la lliçó apresada haguessen anat a Madrid ja junts. I que ara tornarien a anar per separat amb terceres eleccions, per una nova victòria de qui creix, En Comú Podem. I l'altra, que si es convenç Puigdemont, la llista de coalició sí que es repetirà si el cap passa a ser Oriol, el cap d'ERC. Així són els partits.

AGRAÏMENT I CRIDA

La revista 'Amics' i el setmanari 'L'Ebre'

Des de fa algunes setmanes que l'entitat Amics dels Castells i Nucli Antic de Tortosa té el plaer de col·laborar amb el setmanari independent de la vegueria de l'Ebre: el setmanari L'EBRE. Una col·laboració on poder publicar els articles que van configurar la nostra revista anual número 16 i que va ser presentada el mes de juliol passat al COAC-Ebre. Els mateixos articles publicats al dossier central de la revista titulat *20 anys, 20 veus* es publicaran a la secció d'Opinió del setmanari, amb la intenció d'arribar al major nombre de públic possible, més enllà de la nostra ciutat, fent així del nostre patrimoni un element viu i reincorporar-lo en la nostra vida contemporània. Tanmateix l'entitat d'Amics dels Castells aprofita l'avinentesa per demanar el vostre suport per tirar endavant tots els projectes que generem i volem generar. El patrimoni t'espera! Associa't i participa! Ens pots trobar i consultar a través del correu amicsdelscastells@gmail.com i [@amicscastells](https://www.facebook.com/amicscastells). En nom de l'entitat d'Amics volem donar les gràcies a Òscar Meseguer, director de L'EBRE, per oferir-nos aquest magnífic altaveu de difusió del patrimoni tortosí i ebrenc.

Ramon Ruiz Fons,
President d'Amics dels Castells i Nucli Antic de Tortosa

Diuenge, dia 25 de setembre, el programa 'Tots els Gols' entrevista a Joaquín del Pino, delegat territorial a les Terres de l'Ebre i directiu de la Federació Catalana de Futbol

Tots els diuenenges, de 16.00 h a 20.00 h, segueix el futbol ebrenc a 'Tots els Gols' amb Jesús Ferrando.

